

A harcnak sosem lesz vége

2024 január 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Most tél van és csend és hó és halál

- írta Európától cserben hagyott szabadságharcunk leverése és kegyetlen megtorlása után Vörösmarty Mihály. Most is tél van, de nem csend, hanem szörny? hangzavar Brüsszelt?l Strasbourgig, Berlint?l Varsóig, hó és halál pedig a kietlen ukrajnai síkságon, ahol csak a veszteséglista (mindkét fél részér?l) n?, nem a t?zszünet és a béke esélye.

A harc folytatódik – de nem csak az ukrajnai hómez?kön. Folytatódik Brüsszelben, Strasbourgban, a német-, lengyel-, francia- és spanyolországi stb. „civil" harctereken, Európa szünet nélkül ostromolt határain, a hagyományos és a közösséginek hazudott közösségellenes, dezinformációs médiában, a haladó egyetemeken, obskúrus agytrösztökben, militáns NGO-hálózatokban,

a nemzeti parlamentekben, helyhatóságokban, kis közösségekben és saját lelkünkben, lelkiismeretünkben. Harcolunk valódi és vélt érdekeinkért, jogainkért, megtámadott értékeinkért, identitásunkért, szabadságunkért, szuverenitásunkért, s?t a puszta létünkért.

Ennek a harcnak sosem lesz vége. Azt csak a kommunisták hazudták (talán remélték is) anno, hogy „ez a harc lesz a végs?". A harcnak csak akkor lehet vége, ha – az iszonyú túler? és vérveszteség miatt nem tudván folytatni a heroikus ellenállást – megadjuk magunkat (mint 1849 ?szén és 1956 telén), vagy ha megsemmisítenek.

Ez utóbbira, istennek hála, sem a mongolok, törökök, Habsburgok, sem a nácik és a szovjetek nem voltak képesek. A brüsszeli birodalmi bürokraták sem lesznek, hiába vetették s vetik be ellenünk fortélyos trükkök és aljas zsarolások százait. A sokat emlegetett európai értékekre, jogállami elvekre, írott és íratlan szabályokra, nem utolsósorban a józan észre és a méltányosságra teljesen fittyet hányva.

Hogyan is írta a mi drága, hunyt mesterünk, Arany János:

Ezel?tt a háborúban / Nem követtek semmi elvet, / Az er?sebb a gyengét?l / Amit elvehetett, elvett. / Most nem úgy van. A világot / Értekezlet igazgatja: / S az er?sebb ha mi csinyt tesz, / Össze?l és – helybehagyja.

(Civilizáció) Igen, értekezlet értekezlet hátán. Ahol az er?sebb persze nem mi vagyunk. S az utóbbi id?ben általában egyedül állunk, ülünk a tárgyalóasztalnál, szemben huszonhat „barátunkkal". Akik közül többen is – titokban – velünk vannak, de nyíltan – ha színt kell vallani, a következményeket vállalni – nem mernek.

Lehet, érdemes így harcolni? Ilyen egyenl?tlen er?viszonyokat, ilyen ellenséges, ?rjöng? ránk uszulásokat látva, mint ezen a héten is, sokadjára. Igen, érdemes – amíg lehet. S ahogy lehet. Reményik Sándor erdélyi költ? írta feledhetetlen, mának is szóló versében majd száz éve:

Visszaszorítnak, hátrább, egyre hátrább, / És amit hagynak, egyre kevesebb: / Hát vesd meg lábad ott, ahol megállhatsz, / S azt mentsd, azt a talpalatnyi helyet, / Szikrát a t?zb?l, cseppet a folyóból, / A töredéket eltört mondatodból, / Minden megmaradt árva keveset: / Ahogy lehet…

Nem adhatjuk fel a harcot. De ne is áltassuk magunkat azzal, hogy ha majd júniusban az európai parlamenti választásokon és novemberben az amerikai elnökválasztáson fordul a szél, akkor elzárhatjuk a puskaport a szekrénybe. És a Csendes-óceánnál véget érnek a csaták – dalolták vígan a vörös amuri partizánok, de mi (ha realisták vagyunk) tudjuk,

soha nem érnek véget a csaták. Sem az idén, sem jöv?re, sem azután. Csak az lehet a vigasz, egyben bátorítás minden magyar hazafi számára, amit Goethe id?s Faustja végs? bölcsességként kimondott: „szabadság, élet nem jár, csak azoknak, kiknek naponta kell kivívniuk".

Naponta! És ahogy lehet. Így készüljünk az el?ttünk álló év kihívásaira és küzdelmeire is.

Borítókép: Guy Verhofstadt, az Újítsuk meg Európát (Renew Europe) európai parlamenti frakció képvisel?je felszólal a jogállamiság magyarországi helyzetér?l és a befagyasztott uniós pénzeszközökr?l tartott vitában az EP strasbourgi plenáris ülésén 2024. január 17-én (Fotó: MTI/EPA/Ronald Wittek)

Faggyas sándor

www.magyarnemzet.hu

Ajánló